

[Riishøj]

lige system, hvis man tolker æresbegrebet anderledes, og det er altså et spørgsmål, om der er flertal i Folketinget for at tolke æresbegrebet for danske lønmodtagere på en bestemt måde, og det er altså her, prøven står.

Hvis der er det, bliver det altså en anden lovtolkning af æresbegrebet, og det er ikke rigtigt, at det behøver at blive nogen »glidebane«; det kunne man også nævne vedrørende vores handelsembargo og vedrørende vores øvrige foranstaltninger over for Sydafrika. Det er ganske klart holdningen i det danske Folketing, at Sydafrika udgør et særtilfælde i international politik, og vi har handlet derefter både i FN og i forbindelse med vores nationale lovgivning i øvrigt. Så der er intet principielt imod, at man også handler specielt over for Sydafrika i relation til vores arbejdsretslovgivning. Vi har gjort det i vores handelslovgivning og i vores stemmeadfærd i FN, og det har ikke vist sig at være nogen form for »glidebane«. Det er helt klart isoleret til spørgsmålet om Sydafrika.

Ministeren har ikke ret i, at dette kun drejer sig om generalkonsulatet. Det er sådan i dag, at der er virksomheder, der har filialer i Sydafrika. De er ikke under loven om forbud mod nyinvesteringer, det er investeringer i Sydafrika, der kan fortsætte, men naturligvis kommer loven til at berøre medarbejdere, som ikke ønsker at arbejde på filialer af danske virksomheder i selve Sydafrika. Der er spørgsmålet om transporter til Sydafrika ud over olie – de er heller ikke omfattet i dag; de kommer naturligvis også ind under loven – og der er spørgsmålet om lægemiddelskspørt ud over livsvigtig medicin, og der er spørgsmålet om de dispensationer, som udløber nu. Så der er andet end generalkonsulatet.

(Kort bemærkning).

Ejner Larsen (SF):

Jeg sagde i min indledning, at vi nødig skulle komme i den situation, at man kunne sige, efter at man var færdig med dette beslutningsforslag, at hykleriet havde triumferet i Folketinget. Men man kan da helt klart sige det om en del af partierne og for øvrigt de partier, som jeg ventede det af. Det er også de partier, som har så travlt med at appellere til lønmodtagerens samvittighed, når det drejer sig om at give nogle håndører til nogle politiske partier, og det er de partier, der slår flikflak i luften for at undgå at

komme til at tage stilling til det her og også finder på alle de dårligste undskyldninger, der overhovedet kan findes, når man taler om æresbegrebet.

Det er da i orden. Vi tager det op i udvalget, og så skal vi nok få arbejdsministeren hudflettet på det spørgsmål, der hedder lønmodtagerens æresbegreb. Jeg er kommet meget som gæsteoptrædende i Arbejdsretten af andre grunde end dem, der bevirker, at jeg står her i dag. Jeg kan fortælle, at hverken ære, liv eller velfærd kan komme til anvendelse, for de dommere, der sidder i Arbejdsretten, er så reaktionære, så gammeldags, at de ikke forstår at forny sig. Hr. Riishøj har jo ret, for det er jo dommerne, der skal anlægge en anden vurdering i denne sag, og det sker ikke. Det er så også svar til fru Lone Dybkjær, der sagde, at det kan man ikke tage stilling til her. Hvis arbejdsretsdommerne stadig væk mener, at ære ikke gælder for lønmodtagere, kommer det ikke til at gælde lønmodtagere. Hvis man vil sikre sig i denne sag, er der kun én ting at gøre, og det er, at man tilslutter sig dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er altid interessant at høre andre tolke ens egne udtalelser. I virkeligheden ved jeg ikke, hvor stor en afstand der var til den modsatte tolkning, som hr. Riishøj anlagde, og som han foretog i modsætning til arbejdsministerens her i sidste omgang. I betragtning af tidspunktet tror jeg, at jeg ikke vil bidrage yderligere til debatten, men blot henvise til det, jeg sagde i første omgang, og så kan vi i udvalget studere det nærmere.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg synes, at det i forbindelse med udvalgsarbejdet vil være naturligt at inddrage den bestemmelse, vi har, og som måske kan være en slags parallel, nemlig bestemmelsen om, at man godt kan være fri for at arbejde med våben. Det kan måske være med til at finde en løsning på dette spørgsmål. Men jeg synes, at vi nu er på et tidspunkt, hvor det kan være nyttigt, at udvalgsarbejdet kommer til at bestemme det videre forløb.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg må konstatere, at arbejdsministeren ikke